RAID ANCHETĂ

CUM VĂ DOCUMENTAȚI ȘI CUM FOLOSIȚI MIJLOACELE DE INFORMARE?

ION BĂLĂNESCU
F.C. ARGEȘ - PITEȘTI

1) Cercetez presa și cărțile de specialitate zilnic. Îmi subliniez articolele interesante, le adnotez, le decupez, le STUDIEZ efectiv. Materialele pe aceeași temă le coroborez, reunind, adeseori, tratările aceleiași probleme din unghiuri diferite. Uneori chiar contradictorii. Așa-mi verific iar, uneori, îmi modific propriile-mi opinii.

În ultima vreme am studiat cu multă atenție o carte care se potrivea preocupărilor curente ale echipei mele. Este vorba de interesanta lucrare a tînărului antrenor Victor Stănculescu „Noi metode de pregătire fizică generală".

În perioada precompetițională, am reluat lectura și studiul lucrărilor despre tactică, despre construcția jocului : „Concluziile Colegiului Central de antrenori după C.M.", *cărțile lui N. Roșculeț și Virgil Economu.*

2) Biblioteca mea personală este în pas cu fiecare apariție folositoare muncii de antrenor.

3) Reviste de specialitate românești.

4) Aplicativitatea noutăților o facem gradat. După verificări repetate și după ce „hainele noi" se potrivesc perfect echipei mele.

5) Cărțile de specialitate originale au fost și sînt întotdeauna binevenite. Fiecare a umplut un gol. Traduceri nu prea apar, din păcate.

6) Noi, antrenorii, ar trebui să ne facem autocritica. Puțini, foarte puțini își publică opiniile în presă. De ce atîta rezervă față de publicații ? Desigur, nimeni nu așteaptă de la noi opinii infailibile. Toți sîntem, însă, interesați să cunoaștem ceva din experiența altora.

D. NICOLAE - NICUȘOR
DINAMO - BACĂU

1). Sînt preocupat de orice problemă de actualitate pentru că ne sînt folositoare, mai ales cele de ordin tactic, pe care — după o prealabilă discuție cu jucătorii — căutăm să le aplicăm la echipa noastră. În această ordine de idei, iată cîteva din lucrările studiate în ultimul timp și care mi-au fost de un real folos : „*Fotbalul de-a lungul unui secol*" (T. Vasile), „*Probleme de joc și antrenament*", „*Fotbal, joc și antrenament*" (N. Roșculeț), „*Carte pentru tinerii fotbaliști*" (N. Petrescu) ;

2) Dispun de o bibliotecă personală în care am adunat toate cărțile apărute în ultima perioadă. O asemenea bibliotecă se află și la club. Adaug însă și numele jucătorilor *Nunweiler IV, frații Ene, Nedelcu, Vătafu, Dembrovschi,* care frecventează des biblioteca noastră, dovedind preocupare pentru pregătirea lor teoretică.

3). Citesc cu regularitate publicațiile românești. Din cînd în cînd reușesc să obțin și revista franceză „*Miroir Sprint*". La propunerea noastră, conducerea clubului Dinamo Bacău a făcut, de curînd, abonamente la revistele străine „*France Football*" și „*Kiker*".

4). Organizez periodic anumite seminarii cu jucătorii pe marginea unor materiale apărute în presă pe care le-am recomandat în prealabil.

5). Consider că antrenorii scriu foarte puține materiale de specialitate. Am impresia că o fac din comoditate. Din articolele lor sporite însă, a rezultat că trebuie să ajungă la o părere unitară asupra multor probleme, generale și de amănunt, ale fotbalului nostru. Multe dintre ele se bat cap în cap. Cred că ar fi indicat ca la elaborarea unor lucrări să colaboreze colective de 3—4 antrenori.

6). N-o pot considera satisfăcătoare, deși este clar că toți antrenorii — și în primul rînd ei — ar trebui să participe efectiv și permanent la dezbaterea problemelor arzătoare din fotbalul nostru.

ȘTEFAN COVACI
STEAUA - BUCUREȘTI

1) Studiez zilnic, de cele mai multe ori seara, presa de specialitate „la zi" precum și ultimele noutăți editoriale pe profil.

Ultima carte pe care am citit-o este interesanta lucrare a antrenorului Nicolae Petrescu. Bine scrisă, documentată, realmente utilă.

2). Am o bibliotecă sportivă, cred eu, destul de bine înzestrată.

3). Toate publicațiile sportive românești. Citesc, de asemenea, cu interes, articolele de sport din revistele literare. Din publicațiile străine, citesc, cu regularitate, „Miroir du Football", „France Football", Miroir Sprint", „L'Équipe" „Stadio", „Kiker" etc...

După cum remarcați, citesc multe publicații sportive franceze. Cred că mulți din colegii mei „consumă" cu aceeași predilecție materialele publicistice de fotbal apărute în presa franceză. Aș vrea să atrag atenția asupra unui pericol. Spectaculoșii gazetari francezi se „bat" foarte frumos pe hîrtie. Noi trebuie să aplecăm însă urechea la cuvîntul tehnicienilor ! (Mă gîndesc în primul rînd la tehnicienii țărilor cu fotbal avansat : Anglia, R.F.G., Italia...)

4). După experiențe repetate, pe care le verific cu ochii mei la echipă.

5). Avem o producție editorială de specialitate mai mare decît în unele țări cu fotbal mai bun ca noi. Aștept cărți de metodică a pregătirii jucătorilor.

6). Antrenorii „practicanți", mai ales, sînt prea reticenți. Ei ar trebui să pună în dezbatere unele din problemele teoretice și practice pe care le au de rezolvat argumentîndu-și soluțiile. S-ar naște discuții emulatorii. Toți am avea de cîștigat.

VINTILĂ MĂRDĂRESCU
FARUL - CONSTANȚA

1). Aprofundez lucrările inedite ale unor antrenori străini renumiți : „*Tactica jocului de fotbal*" (Alf Ramsey), „*Anticipația în combinații*" (Phill Woosman), „*Învățarea tehnicii la copii*" (Helmuth Schön), „*Sistemul cu patru fundași*" (Abert Bateaux), precum și unele lucrări ale antrenorilor romîni.

Citesc cu regularitate publicații românești și am studiat lucrări de specialitate publicate de antrenori români ca: „*Probleme de joc și antrenament*" (N. Roșculeț), „*Sistemul cu patru fundași*" (V. Economu) „*Carte pentru tinerii fotbaliști*" (N. Petrescu).

2). Posed o bibliotecă personală cu circa 1 000 de volume dintre care 60 se referă la mișcarea de cultură fizică și sport și aproximativ 20 la jocul de fotbal.

3). Îmi procur reviste și ziare străine de specialitate prin intermediul unor navigatori din portul Constanța. Printre acestea enumăr : „*France Football*", „*Miroir de Football*", „*Kiker*", „*Stadio*". În afară de publicațiile în limba franceză, pentru celelalte apelez la traducător.

Orele alocate pentru studiu sînt seara înainte de culcare. Ideile cele mai importante demne de reținut le trec în jurnalul meu de pregătire profesională.

4). Metodele noi de pregătire ale jucătorilor trebuie să reprezinte pentru fiecare antrenor o preocupare primordială. La echipa noastră folosim suficient, cu unele transformări de aplicativitate și caracter specific, metode extrase din experimentele efectuate de *Davidson, Wade, Csanadi* și alții.

5). E foarte greu să judeci tot ce a apărut în ultimii ani. Cert este însă un lucru : fiecare lucrare sau articol de specialitate care a văzut lumina tiparului are valoarea sa, fiindcă creează o bază de discuții și cercetări.

6). Sînt mulți antrenori care consideră că nu mai au nimic de învățat și apreciază presa numai cînd le este favorabilă. Presa își are un rol bine determinat, ea venind în ajutorul tuturor specialiștilor, mai ales atunci cînd este obiectivă, competentă și nu insistă prea mult asupra unor fragmente neimportante din activitatea pe care o comentează. La o asemenea abordare realistă putem contribui și noi în sensul de a pune pe hîrtie opiniile și de a le trimite redacțiilor sportive spre publicare, lucru care, pînă acum, prea puțini l-au făcut.

VALENTIN STĂNESCU
RAPID - BUCUREȘTI

1) Din capul locului, o precizare. Nu resping ideea documentării teoretice, dar desfid tipul de antrenor cu mînecuțe și fișă (de dragul fișei) la bibliotecă. În general, prefer studiul „pe viu", documentarea practică, concluziile personale. De altfel, programul meu este atît de încărcat, atît de dispersat și în bună parte (motivat obiectiv) atît de puțin specific, încît, chiar lectura dorită, nu poate sta decît sub semnul dezorganizării și sporadicului.

În ultima vreme am avut discuții cu exemplificări paralele, pe teme de antrenament cu Heriberto Herrera, cu Dugauguez și cu antrenorul lui Penarol Montevideo. Vă rog să mă credeți, au valorat mai mult decît un raft întreg de bibliotecă.

2) Am o bibliotecă săracă, pentru că din puținele publicații de specialitate se impune totuși un trial valoric. În orice caz, la loc de cinste se află „Fotbalul nostru" *a lui Petre Steinbach, depășită de timp, dar negalată ca valoare intrinsecă. Nu i-am ocolit nici pe Nicolae Petrescu, Tudor Vasile sau Victor Stănculescu.*

3) Consult „France-Football" și — uneori — reviste cumpărate cu ocazia deplasărilor în străinătate.

4) În măsura în care acceptăm o noutate sau alta, evident că încercăm aplicarea ei la jocul formației noastre, dar cu rezervele de rigoare, impuse de posibilitățile practice de grefare ale ei la structura temperamentală, valorică și material-organizatorică a echipei.

5) În general se povestește din fotbalul internațional. Aș măsura valoarea acestor lucrări prin soluțiile concrete pe care ar trebui să le dea (dar n-o fac) pentru ridicarea fotbalului nostru.

6) După părerea mea, antrenorii, cu sprijinul F.R.F., ar trebui să publice periodic o broșură care să constituie o oglindă fidelă și completă a tuturor păsurilor, părerilor și dorințelor lor. În ea să se dezbată probleme curente și stringente ale fotbalului nostru, să se explice succesele și insuccesele, să se opereze cu bisturiul fin, dar tămăduitor, al obiectivității și competenței.

6 ANTRENORI RĂSPUND LA ÎNTREBĂRI

Pentru antrenor, indiferent de categoria lui de clasificare, documentarea — ca în orice domeniu de activitate — reprezintă temelia unei munci eficiente, un principal punct de plecare spre performanță. Între ridicarea permanentă a calificării profesionale a antrenorilor, preocuparea lor de zi cu zi pentru îmbogățirea cunoștințelor, punîndu-se la curent cu toate noutățile metodice și de instruire rezultate din experiența practică a colegilor din țară și de peste hotare, între aceasta și activitatea, rezultatele echipelor pregătite de ei există o legătură indisolubilă. Este limpede că receptivitatea față de tot ceea ce este nou în profesia lor se răsfrînge în mod pozitiv asupra evoluției echipelor și în general asupra fotbalului nostru.

Iată, pe scurt, de ce este importantă documentarea antrenorilor și de ce ne-am adresat cîtorva dintre ei cu următoarele întrebări :

1. CE MATERIALE DE SPECIALITATE STUDIAȚI SAU AȚI STUDIAT ?
2. AVEȚI BIBLIOTECA PERSONALĂ CU SPECIFIC FOTBALISTIC ?
3. CE REVISTE DE SPECIALITATE CONSULTAȚI ?
4. CUM APLICAȚI LA ECHIPA DV. NOUTĂȚILE DESPRINSE ÎN URMA MUNCII DE DOCUMENTARE ?
5. CE PĂRERE AVEȚI DESPRE CĂRȚILE DE SPECIALITATE ORIGINALE ȘI TRADUCERILE EDITATE ÎN ULTIMII ANI ?
6. APRECIAȚI CA SATISFĂCĂTOARE PARTICIPAREA ANTRENORILOR LA DEZBATEREA PROBLEMELOR FOTBALULUI ÎN PRESĂ ?

În această pagină publicăm răspunsurile primite.

PETRICĂ RĂDULESCU
POLITEHNICA - GALAȚI

1). Cred că întrebarea vizează în special profilul intelectual al antrenorului și nu numai sfera, evident îngustă, a meseriei. De aceea mi-aș permite o completare la întrebarea dv.: de cînd a început studiul cel interviewat ? Așa încît răspunsul la întrebare ar trebui de fapt să specifice și ce *studii* posedă fiecare antrenor. Pentru că numai un orizont intelectual adecvat poate conferi autoritatea și competența necesară celui ce *predă* fotbalul (și nu numai fotbal !) tineretului. Nu e suficient să fi fost un mare jucător, după cum nu e totul să ai în buzunar diplomă I.C.F. Trebuie să și citești, să fii la punct cu noutățile meseriei. În ceea ce mă privește, eu am deprins nevoia și plăcerea studiului de pe băncile liceului și pentru aceasta îmi creez singur „ferestre",

Deși fenomenul editorial în ramura noastră nu e prea bogat, nu mă pot abține să nu selectez și eu. La ce-mi folosesc în munca practică itinerariile turistice pe rute fotbalistice, în care referirile concrete la joc sînt deja, în momentul apariției, niște „noutăți" învechite? De aceea pot spune că ultima carte studiată a fost și cea mai bună pentru că m-a ajutat efectiv în munca practică : „Probleme de joc și antrenament" de N. Roșculeț.

2). Am o bibliotecă pe care o consider completă în ceea ce privește cărțile de specialitate românești. Am și o „piesă" cu care mă mîndresc : ultima carte a lui *Winterbottom.*

3). Doar sporadic „*France Football*" și „*Fussball Trainer*", întrucît nu avem nici o facilitate de abonare individuală la asemenea reviste.

4). Prin intermediul ședințelor săptămînale de pregătire teoretică și a analizelor. Tot aici vreau să relatez însă un fapt : în cele opt luni de cînd sînt la *Galați* am fost convocat la o singură ședință a Colegiului județean de antrenori, și aceea de organizare. Oare nu acesta e forul care trebuie să promoveze metodele moderne de antrenament ?

5). Parțial am răspuns mai sus. Aș vrea să mai adaug că ar trebui să se stabilească obligativitatea comunicării (lucrări publicate sau referate) pentru cei ce pleacă în documentare în străinătate. Cred că și Colegiul central de antrenori și, bineînțeles, federația, poartă vina că pentru cei mai mulți antrenori care au fost în această situație, cele văzute au rămas doar în folosință personală, sau, în cel mai fericit caz, prilej de beletristică fotbalistică.

6). Ca să poți participa la o discuție cred că trebuie îndeplinite minimum două condiții : să fi convins că ai contingență cu realitatea și că discuția poate ajunge la un rezultat...

ÎN 3 LUNI, DOAR 2 ANTRENORI LA BIBLIOTECĂ...

În completare, am făcut un popas ca punct final, pentru moment, al raidului nostru într-un loc care oferă antrenorilor noștri o sursă bogată de documentare, pusă la dispoziție tuturor tehnicienilor din diferite sectoare ale mișcării sportive și a sportivilor : sectorul de documentare și informare sportivă din cadrul C.N.E.F.S., situat la etajul opt al sediului din str. Vasile Conta nr. 16.

Aici rafturile sînt pline, iar condițiile de lectură optime. Pot fi studiate reviste de specialitate sticlă: „DER FUSSBALL TRAINER", PILKA NOZNA", „MIROIR DU FOOTBALL", „LABDARUGAS", „FRANCE FOOTBALL", „NEUES FUSSBALL WOCHE", „FOTBAL" — U.R.S.S. etc.; toate cărțile de fotbal apărute în Editura C.N.E.F.S.; lucrări cu caracter general, cu aplicativitate în fotbal (probleme de medicină sportivă, de igienă, alimentație, de metodică etc.). Înlesnirile merg și mai departe : la cererea antrenorilor, sectorul le poate furniza traducerea unor anumite materiale tehnice, indicate în prealabil, apărute în diferite publicații de peste hotare.

După un bun obicei, la acest sector există o condică în care cei ce-l frecventează își înscriu numele, calitatea, asociația sportivă sau clubul din care fac parte, precum și lucrarea consultată. Am avut curiozitatea să răsfoim această condică pe ultimele trei luni pentru a vedea cîți antrenori de fotbal și-au făcut timp pentru a consulta revistele sau lucrările cu care este înzestrat acest important sector. Ei bine, rezultatul — fără să înșele prea mult așteptările noastre — a fost totuși surprinzător : NUMAI DOI ANTRENORI — P. Bogdan (P.T.T.) la 18 decembrie și Gh. Ola (antren federal la 5 ianuarie. Am mai notat însă, un nume : Gh. Ojoc, student la I.C.F. ...

Dar, cifra de mai sus este deosebit de concludentă și ea ne scutește de orice comentariu... Nu ne poate împiedica însă, să nu facem cîteva reflecții, legate și de răspunsurile de mai sus.

Nu punem la îndoială sinceritatea răspunsurilor primite care cuprind multe lucruri interesante și cîteva sugestii de care federația ar trebui să țină seama. De asemenea, credem că mulți antrenori sînt foarte aglomerați și cu chestiuni de ordin administrativ, care le răpesc mult timp, datorită faptului că secțiile de fotbal „pasează" cu multă seninătate antrenorilor atribuții care sînt strict de competența membrilor birourilor, transformînd pe tehnicieni în... „fata la toate"... Este un lucru de care ne-am convins. Totuși, trebuie să mărturisim că în activitatea multor antrenori și în evoluția multor echipe se fac puțin simțite roadele acestei munci de documentare. Tatonările, experimentele, încercările sînt încă palide și, în plus, efectuate cu destulă întîrziere, ceea ce face să se piardă pasul cu actualitatea. În asemenea condiții, desigur că nu mai poate fi vorba de eficiență, mai ales că datorită circumstanțelor proprii fotbalului nostru mulți antrenori nu au nici curajul de a pune în practică noutăți cu riscuri inerente, dar inacceptabile pentru conducători. În această privință ar fi binevenite mai mult imbold și sprijin din partea federației, sprijin care să se concretizeze prin regularitate și operativitate în redactarea și difuzarea buletinului său tehnic în rîndul antrenorilor.

Este necesar însă, ca și antrenorii să ajungă să vorbească aceeași limbă. Am constatat și noi, ca și unii antrenori de altfel, că există deosebiri de păreri uneori flagrante pe diferite probleme, de la metodică și pînă la concepție de joc. Desigur că nu este vorba de o uniformizare a modului de a privi ; nici n-ar fi în interesul fotbalului și evoluției lui. Dar o unitate de vedere asupra problemelor generale trebuie să existe. Acest lucru se poate realiza printr-un schimb de păreri fie în cadrul unor ședințe cu acest scop, fie prin articole în presă, deci prin intermediul unui schimb de experiență. Antrenorii au la dispoziție coloanele revistei noastre. Subliniind acest lucru nu facem decît să repetăm invitația noastră.